

[Anden næstformand]

Vi refererer jo ikke, hvad der sker i udvalget. Det ved hr. Glensgård.

Glensgård (FP):

... og ud fra den betragtning kunne man egentlig ikke give nogen oplysninger om, hvad man agtede at gøre. Jeg skal af hensyn til debatten her i salen kun nævne, fordi formanden gav mig en henstilling, at der ligger et bilag fra finansministeren til finansudvalget, og det kan naturligvis refereres.

Nu har vi så fået klarhed over, hvad det konservative folkeparti og venstre vil. De vil have, at finansudvalget skal tage stilling til en bevillingsansøgning eller en redegørelse, hvad man nu har lagt op til fra regeringen, efter at tillægsbevillingslovforslaget er vedtaget. Det mener vi er en forkert fremgangsmåde. Hvis hr. Bertel Haarder ønsker, at folkettingen skal deltage i den løbende debat om post- og telegrafvæsenet, kan det gøres på mange måder, og jeg skal allerede nu give hr. Bertel Haarder fremskridtspartiets tilslutning til, at for vores skyld kan vi såmænd tage en forespørgselsdebat om P & T, inden vi tager hjem på sommerferie. Så kan hr. Bertel Haarder få lov til at fastlægge, hvad han mener om den ekstra arbejdsindsats, der skal gøres. Det er en fornuftig måde, for så er det folkettingen, der kommer til at tage stilling til debatten om P & T, og ikke finansudvalget.

Finansudvalgets arbejde går jo ud på, at vi løbende året igennem tager stilling til en række aktstykker fra regeringen, så regeringen har en strømpil for, hvad der vil ske ved tillægsbevillingslovforslaget. Så har regeringen nemlig fået at vide, at de og de partier løbende året igennem har sagt ja eller nej til aktstykkerne. Men den endelige stillingtagen til merbevillingen, altså tillægsbevillingen, foregår jo her i folkettingen. Den foregår ikke hver onsdag i finansudvalget. Det er såmænd kun en strømpil for regeringen, mere binding er der ikke i det. Det kan vi alene se ud af, at regeringen kan gennemføre et aktstykke uden at komme i finansudvalget. Det har vi set eksempler på. Så er det bare et større politisk ansvar for regeringen at gennemføre denne merbevilling uden om finansudvalget. Men det er klart, at selv om vi har sagt ja i finansudvalget, kan vi godt komme i den situation, at folkettingen siger nej.

Den fremgangsmåde, hr. Bertel Haarder lægger op til, er ikke politisk klog, for finansudvalget kan nemlig ikke fratage trafikministeren det politiske ansvar for merforbruget. Det kan folkettingen og folkettinget alene. Den fremgangsmåde, det konservative folkeparti og venstre lægger op til her, har ikke nogen chance for at fratage ministeren det politiske ansvar. Det vil jeg naturligvis gerne have at finansministeren bekræfter.

Endelig skal jeg sige om selve det merforbrug, der er tale om, at det naturligvis er ulykkeligt, at vi har en regering siddende, som ikke har styr på økonomien. Men som jeg nævnte under sidste del af debatten, er det endnu mere ulykkeligt, at vi har en stædig trafikminister siddende, som ikke for nærværende vil tage det politiske ansvar, men skyder det ud i fremtiden. Det er klart, at jo længere det bliver skudt ud i fremtiden, jo nemmere slipper regeringen og ministeren igennem folkettingen med et sådant overforbrug. Fremskridtspartiet vil ikke alene nu tilkendegive, at vi ønsker, at det alene bliver ministerens ansvar at få dækket overforbruget ind, det vil vi også gøre i fremtiden.

Da hr. Bertel Haarder siger, at vi ikke har flere muligheder i indeværende år, skal jeg sige til hr. Bertel Haarder, at normalt slutter vi en samling af med en debat, og jeg skal tilsige hr. Bertel Haarder, at vi er klar til at gøre et forsøg på at få trafikministeren ud af regeringen. Hvis ikke det kan lykkes os at få den samlede regering ud, så vil vi godt starte med en enkelt minister, og dér kan vi såmænd lige så godt tage trafikministeren eller socialministeren, de kan egentlig være i samme hat.

Vi er altså klar til at tilsige venstre et politisk samarbejde om en kamp for at sikre, at folkettingen får mulighed for at tage stilling til det merforbrug, der har fundet sted i post- og telegrafvæsenet. Dette merbrug er jo allerede på nuværende tidspunkt defineret, det er nemlig brugt til feriepenge - punktum. Det har ministeren sagt ved flere lejligheder, han har skrevet det til os. Det vil sige, at vi kender overforbruget, og at vi kender baggrunden for overforbruget, og derfor kan vi naturligvis allerede for nærværende tage stilling til, om vi ønsker at give ministeren den politiske opbakning, som han altså ønsker at få i forbindelse med overforbruget, eller vi ikke ønsker at give ham den politiske opbak-